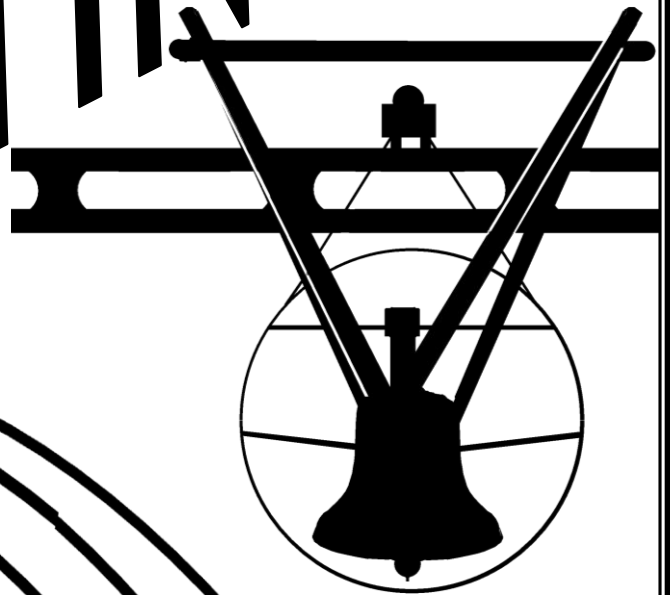

BULLETTIN

De Regenboog

Jaargang 41 nr. 6
sept. - okt. 2014

van de samenwerkende kerken in de Merenwijk
Leiden

Inhoudsopgave

Visie	2
Redactioneel	2
Dringend gezocht: Penningmeester en AKMleden!!!!	3
Studie eucharistie Taizé	3
Medeleven	4
Wekelijkse bloemengroet	4
Bij de vieringen	5
Uit de AKM...	5
Regenboogzondag	6
Opbrengst collecten juni-augustus	6
Eerste vijf	7
Mediteren bij schilderijen	7
Jonge gezinnen	7
Jong-volwassenen	7
Poëzieavond met Ronald da Costa	7
Film in de Regenboog	8
Eén uur per maand voor het milieu!	8
Mutaties Mierenboekje	8
Het nieuwste "Liedboek"	9
India: Vol, veel, verrassend	9
Minibieb	12
Diaconale info vanuit De Bakkerij	12
Oikocredit	13
Leidse Vrijwilligersprijs	14
Bijbels Hebreeus	15
Bijbel in Gewone Taal	16
Melk	17
Agenda	18
Kleurwedstrijd	19

Visie

In 'De Regenboog' komen we als christenen uit verschillende kerkelijke tradities bijeen om samen ons geloof te beleven, te vieren, te belijden en te verdiepen.

Geïnspireerd door de Bijbel willen we elkaar bemoedigen om te leven zoals Jezus ons heeft voorgeleefd.

De oecumene is voor ons de weg om ons geloof op een open manier te ervaren, in vieringen, leren en dagelijkse activiteiten.

In verbondenheid met de kerken waaruit we voortkomen, zoeken we naar wat ons bindt en naar mogelijkheden om elkaar met de veelkleurigheid van ons geloof te verrijken.

We willen een open uitnodigende gemeenschap zijn en een gastvrij huis voor wie behoefte heeft aan steun, aandacht of warmte.

We voelen ons betrokken bij mensen, dichtbij en veraf, met al hun verschillende culturen en religieuze achtergronden en willen vanuit ons geloof een bijdrage leveren aan een samenleving, waarin ieder mens tot zijn recht kan komen.

Redactioneel

Het winterseizoen is weer begonnen. Veel activiteiten van onze geloofsgemeenschap zijn weer gestart. Dit nummer van het Bulletin opent, zeer ongebruikelijk, met een dringende oproep voor kandidaten voor de AKM. Er wordt onder andere heel hard gezocht naar een nieuwe penningmeester.

Velen van ons begrijpen nog steeds niet waarom we in de Regenboog niet meer de Maaltijd van de Heer kunnen vieren, zoals we dat 40 jaar lang gedaan hebben. Dit blijkt bijvoorbeeld uit de suggestie die de redactie kreeg om een artikel te plaatsen over de vraag waarom "Rome" wel toestaat dat er in de oecumenische geloofsgemeenschap in Taizé in Frankrijk de eucharistie wordt gevierd. Het bezinningsartikel probeert ons het antwoord te geven.

Zondag 5 oktober is het Regenboogzondag. Vroeger heette deze dag de "startzondag". Iedereen is van harte welkom. In dit Bulletin vindt u het programma. Eén van de activiteiten betreft het nieuwe beleidsplan, waar velen van ons in het voorjaar een bijdrage aan hebben geleverd.

Er staan weer verschillende activiteiten van de werkgroepen op het programma, waarvoor u van harte wordt uitgenodigd. Bent u liever met uw handen bezig dan met uw hoofd, dan kan dat ook. De Milieugroep heeft dringend mensen nodig om één uur per maand mee te werken aan het inzamelen van gebruikte materialen.

Reina Wessels-ten Bruggenkate is weer terug uit India. In een indringend artikel beschrijft zij hoe ze het leven in dit land ervaren heeft: vol, veel, verrassend, onvoorstelbaar, onberekenbaar.

Verder vindt u informatie over de Minibieb bij de Regenboog, de Bakkerij, de Leidse Vrijwilligersprijs, een cursus Hebreeus van Ds. Warmenhoven en over de nieuwe Bijbel in Gewone Taal. Het Bulletin wordt afgesloten met een column van Corine.

Wie wil onze nieuwe Penningmeester worden

?!
?

Beste leden van onze geloofsgemeenschap,

Sinds 2 jaar is de AKM op zoek naar een penningmeester. Al die tijd zet Christiaan de Witt zich in om, geholpen door Louis Boogmans, de financiën van de Regenboog, op orde te houden. Wij zoeken zeer dringend een penningmeester voor de Algemene Kerkelijke Merenwijkraad, die tevens zitting neemt in het Dagelijks Bestuur van de AKM en bij voorkeur in het College van Kerkrentmeesters. Hij/zij is bij voorkeur een protestants lid van onze geloofsgemeenschap.

Daarnaast zoeken wij ook nog AKMleden.

Al in februari van dit jaar heeft in het Bulletin een oproep gestaan voor nieuwe leden voor de AKM. Sinds die tijd is ook een commissie vanuit de AKM intensief bezig geweest om mensen te vragen in de AKM als penningmeester of als nieuw lid plaats te nemen.

Na 6 maanden polsen, benaderen, praten, vragen, heeft dit nog geen enkel resultaat opgeleverd. Onze mooie geloofsgemeenschap kan niet functioneren zonder een bestuur. Daarom roepen wij u met klem vanaf deze plaats op om bij u zelf na te gaan of u bereid en in staat bent om deze bestuurstaak van penningmeester of AKMlid ten behoeve van onze Geloofsgemeenschap op zich te nemen,

of dat u iemand anders weet voor deze bijzondere taak.

Commissie aantrekken nieuwe AKMleden,
Harry Delemarre hdelemarre@hotmail.com
Ada Minne fam.minne@zonnet.nl
Joke Langeveld jokelangeveld47@gmail.com
Ester Korbee-van Hille ester.korbee@ziggo.nl

Studie eucharistie Taizé

De broeders van Taizé (zie www.Taizé.fr) vieren elke dag samen de Rooms-Katholieke eucharistie, ook al is een groot aantal van hen van protestantse afkomst. Dat maakt het onder jongeren populaire pelgrimsoord in Midden-Frankrijk uniek. Fokke Wouda, masterstudent Christianity and Society aan Tilburg University, onderzocht deze situatie en studeerde 26 augustus op het onderwerp af.

Samenwerking tussen kerken gebeurt op verschillende terreinen. Met name in de diaconie is dit heel goed mogelijk. Maar vooral waar het gaat om samen het geloof te vieren, zijn de zaken complexer. Samen vieren gebeurt in kleinschalige plaatselijke initiatieven en bij ad-hoc-evenementen zoals onlangs de herdenkingsdienst voor de slachtoffers van vlucht MH17 in Amersfoort. Toch zijn de kerkmuren weer erg zichtbaar als nagedacht wordt over structurele oplossingen en Taizé is zo'n plaats van vernieuwing.

Uitzondering die de regel bevestigt

Het Rooms-katholieke kerkrecht biedt maar weinig ruimte voor oecumenische experimenten, laat staan voor eucharistische gastvrijheid. In het algemeen wordt *communio in sacris* - dat is gezamenlijke eredienst - verboden (vergelijk Unitatis Redintegratio 8), omdat dit een uiting is van kerkelijke eenheid die ook feitelijk gerealiseerd moet zijn. Waar de eenheid niet bestaat, kan daarom niet samen gevierd worden. Slechts om zeer

zwaarwegende redenen mogen plaatselijke bisschoppen beslissen af te wijken van dit principe. Taizé geniet deze uitzonderingspositie. Sinds het Tweede Vaticaans Concilie (1962-1965) staat de

Rooms-Katholieke Kerk welwillend tegenover de spiritualiteit van Taizé.

Bisschoppen, kardinalen en ook de pausen sinds Johannes XXIII (die het concilie bijeenriep) hebben grote interesse getoond voor de gemeenschap. De spiritualiteit van de gemeenschap en de inzet voor de oecumene worden keer op keer geprezen.

Hoewel de kerk de huidige praktijk - waarin rooms-katholieken en protestanten samen de eucharistie vieren - faciliteert, ze promoot deze situatie niet. Duidelijk is dat het belang voor de oecumene gewaardeerd wordt, maar dat de situatie in Taizé niet kan dienen als model voor oecumenische ontmoeting in het algemeen. Met andere woorden: in haar doen en laten waardeert de Rooms-Katholieke Kerk de situatie in Taizé, terwijl dit tegelijkertijd een unieke uitzondering dient te blijven.

Communio

Het onderzoek van Wouda heeft als tweede focus de theologische dimensie van de oecumene in Taizé. De Rooms-Katholieke Kerk heeft goede theologische redenen om *communio* in sacris in principe te verbieden, meent de auteur. In hoofdzaak bestaat de grond hiervoor uit de gangbare *communio*-theologie. De ontmoeting met Christus, zoals die in de eucharistie plaatsvindt, heeft twee dimensies. Enerzijds creëert het gemeenschap (*communio*) met God en met mensen. Anderzijds is het een uiting van kerkelijke eenheid. In het huidige *communio*-denken van de Rooms-Katholieke Kerk ligt de focus op de laatste dimensie. Kerken die verdeeld zijn kunnen niet samen uiting geven aan kerkelijke eenheid door samen eucharistie te vieren.

Juist op dit punt vormen de spiritualiteit en praktijk van Taizé een uitdaging voor de Rooms-Katholieke theologie. Volgens Taizé's stichter Frère Roger (1915-2005) en zijn opvolger Frère Alois kan de kerk weliswaar zichtbaar verdeeld zijn, maar nooit op existentieel niveau. In de doop zijn alle christenen verbonden. Voor Frère Roger was het ondenkbaar een leven van verzoening te leiden met zijn broeders, zonder ook tafelgemeenschap te delen. Omdat Taizé geen nieuw alternatief wil zijn naast de al bestaande denominaties, heeft de gemeenschap er met toestemming van de plaatselijke bisschop voor gekozen de eucharistie te omarmen als gezamenlijke vorm van eredienst. Sinds de eerste Rooms-Katholieke broeder intrad in 1973 ontvangen de broeders dagelijks de communie.

Parabel van gemeenschap

De gemeenschap ziet haar eigen praktijk niet als definitieve oplossing voor de complexe oecumenische vraagstukken. De broeders grijpen terug op de existentiële eenheid van de kerk in de doop en tegelijkertijd vooruit op de zichtbare eenheid die nog niet bereikt is. Zo is de eucharistische praktijk van Taizé geen model, maar een teken van hoop. Zelf omschrijft de gemeenschap zich treffend als 'parabel van gemeenschap' ofwel een gelijkenis van *communio*.

Over de auteur

Fokke Wouda studeerde theologie in Kampen en Tilburg. Met het onderzoek getiteld "Communion in Taizé. Theological interpretation of a Eucharistic practice in an ecumenical context" sloot hij de masterstudie Christianity aan Tilburg School of Theology (onderdeel van Tilburg University) af. Momenteel is hij actief als stagair bij de Raad van Kerken in Nederland.

Bron: www.raadvankerken.nl › Actueel › 2014 › Augustus

Medeleven

Als u mensen kent, die eenzaam zijn, ziek, of om een andere reden misschien bezoek op prijs zouden stellen, wilt u dat dan doorgeven aan één van de pastores?
Dank u.

Wekelijkse bloemengroet

De bloemen in de kerkzaal zijn na de dienst bestemd voor een ieder die daarvoor in aanmerking komt, als blijk van belangstelling van onze geloofsgemeenschap.

Indien u ons op daarvoor in aanmerking komende mensen

wilt attenderen kunt u hun naam & adres / verpleegadres opgeven bij:

Maja van Spaandonk, Telefoon: 521 43 59
E-mail: maja.v.spaandonk@live.nl

Bij de vieringen

Zondag 5 oktober is het Regenboogzondag. Een nieuw seizoen ligt voor ons. De afgelopen paar jaren waren jaren vol veranderingen en beslissingen die genomen moesten worden. Dat viel ons soms zwaar. Veel dat eigen en vertrouwd was bleek te moeten veranderen. Toch zijn we wonderwel uit al deze veranderingen gekomen. Het lijkt wel of er een nieuw élan aan het ontstaan is nu we onder druk van de omstandigheden opnieuw over bestaan en voortgang van onze geloofsgemeenschap moeten nadenken. Dat betekent ook een nieuw besef van wat er echt mooi aan onze geloofsgemeenschap is en op welke gebieden best iets verbeterd kan worden. Net als bij een huis vraagt ook een kerk blijkbaar voortdurend om onderhoud, en niet alleen materieel.

Ook dit jaar gaat dat onderhoud door: er moet een beleidsplan komen en daar zijn we al een heel eind mee op streek. Zoals bij alle veranderingen de afgelopen jaren, heeft de Regenboog geprobeerd zoveel mogelijk leden van de geloofsgemeenschap te betrekken bij de vraag: hoe gaan wij verder binnen de veranderende situatie van de protestantse en van de rooms-katholieke kerken in Leiden. Heel veel mensen hebben ook dit keer weer intensief, betrokken en opbouwend meegedacht. Het resultaat, een beleidsplan in eerste opzet, willen we graag na de koffie aan u voorleggen. De lezingen van deze zondag zetten ons zoeken naar een goede weg naar de toekomst voor de Regenboog in een bijzonder licht.

We lezen uit Matteüs 21 de gelijkenis van de pachters die de pacht voor de wijngaard niet af wensten te dragen (een bewerking van eenzelfde soort gelijkenis uit Jesaja 5). In deze gelijkenis(sen) is één ding heel duidelijk: de wijngaard waarin de pachters werken is niet.

hun eigendom. De eigenaar is God zelf. Kijkend naar de kerken zet dat aan het denken: hoe gaan wij om met wat God ons geschonken heeft aan geloof, vorm gegeven in rituelen, en aan mensen, bijeengebracht in instituten? Kunnen wij ermee omgaan als mensen die er zorg voor dragen en er de vruchten van plukken, of worden geloof en kerk behandeld als eigendom?

Op **zondag 2 november** gedenken we hen,

die ons dit jaar ontvallen zijn. In hen vieren we de

gedachten aan al die mensen die deel uitmaakten van ons leven. Zij zijn niet vergeten, maar ze leven in ons hart, in onze gedachten en onze herinneringen. En zij leven – zo zijn wij overtuigd – in Gods hart. Wij steken in deze viering het licht van onze verbondenheid en liefde bij hen aan.

Ds. Inge Smidt

Uit de AKM...

Nieuw Beleidsplan

In Bulletin nr 3 hebt u kunnen lezen dat de AKM aan Peterhans van den Broek en Piet Pouw gevraagd heeft een beleidsplan voor de komende jaren te maken. Om een goed inzicht te krijgen in wat er leeft in onze geloofsgemeenschap, welke teleurstellingen, welke verlangens en welke mogelijkheden er zijn, hebben zij aan een aantal (werk)groepen in het bijzonder en op 24 mei jl. aan de geloofsgemeenschap in zijn totaliteit, 4 vragen voorgelegd:

- wie zijn wij en wie willen we zijn?
- wat zijn onze sterke en zwakke kanten?
- welke kansen zijn er voor de toekomst?
- wat wordt ons motto?

In de vakantieperiode hebben zij het zo verkregen materiaal geordend en geanalyseerd en op grond daarvan een concept beleidsplan opgesteld. Het is een beleidsplan door en voor de gemeenschap. De AKM wil het dan ook graag met u delen en u de plannen en prioriteiten voor de komende jaren voorleggen. Dat willen

we doen op Regenboogzondag, 5 oktober a.s. We hopen dat u nog net zo betrokken en enthousiast bent als bij het inventariseren.

Nieuwe AKMleden

Minder enthousiast reageert u als we u vragen lid te worden van de AKM. We begrijpen dat het voor velen van u moeilijk is zich voor 4 jaar beschikbaar te stellen voor een bestuursfunctie. Maar we hebben u wel echt nodig. Willen we niet verstarren of indommelen dan moet er regelmatig verversst worden. En zonder penningmeester die ons kan vertellen hoe lang onze polsstok is, vallen we onherroepelijk in de sloot.

Voorin het Bulletin vindt u een oproep van de wervingscommissie. We rekenen op u!

Vieringen

In juni heeft de AKM het rooster van de zondagse vieringen voor 2015 vastgesteld. Er is geprobeerd een evenwichtige verdeling van vaste voorgangers, gastvoorgangers en leden geloofsgemeenschap te maken. De viering van de Maaltijd van de Heer, 1 x maand, is gekoppeld aan de eigen voorganger, i.c. ds. Inge Smidt. Bij bijzondere vieringen, zoals bv Allerheiligen/Allerzielen/Hervormingsdag 2 november a.s., kan daarvan afgeweken worden. Die vieringen hebben hun eigen liturgie en dynamiek. De vieringen door leden van de geloofsgemeenschap hebben een vaste plaats.

op het rooster gekregen. De werkgroep die deze vieringen voorbereidt, krijgt theologische en liturgische begeleiding en toerusting om volwaardige vieringen te garanderen.

Ingrid Weitenberg, Voorzitter AKM

Regenboogzondag

Programma

Van 10.00 tot ongeveer 13.00 uur

- Viering m.m.v. het Regenboogkoor
- Koffie met iets lekkers
- Borrel
- Presentatie beleidsplan

Iedereen is van harte uitgenodigd!

Opbrengst collecten juni-augustus 2014

Datum	1^e mandje	2^e mandje	Kindernevendienst	Bestemming 2^e mandje
15-jun	€ 133,12	€ 110,46	€ 5,00	Kosten Vicariaat
22-jun	€ 192,94	€ 150,25		Diaconie Leiden
29-jun	€ 91,15	€ 73,70	€ 3,20	Kerk in Actie Werelddiaconaat
6-jul	€ 84,90	€ 77,26	€ 3,30	Kerk in Actie Zomercollecte Jeugdwerk
13-jul	€ 111,70	€ 105,03	€ 4,10	Kosten Vicariaat
20-jul	€ 73,00	€ 64,67		PGL Catechese & Educatie
27-jul	€ 85,95	€ 91,56	€ 2,70	Diaconie Leiden
3-aug	€ 80,75	€ 65,75		PGL Eredienst / Kerkmuziek
10-aug	€ 112,26	€ 85,05		Kosten Vicariaat
17-aug	€ 96,06	€ 89,66		Kerk in Actie Zomerzending
24-aug	€ 107,60	€ 84,00	€ 7,00	Missie Verkeersmiddelen
31-aug	€ 111,73	€ 112,68		Diaconie Leiden

Eerste vijg

De vijgenboom die we bij ons 40 jarig jubileum van de Protestantse Gemeente Leiden hebben gekregen, draagt vrucht. Tijdens het tuinonderhoud op 28 augustus werd door de tuingroep de eerste vijg aan de vijgenboom ontdekt. Eigenlijk is er nog niet echt

sprake van een vijgenboom, maar hij doet wel erg zijn best om bladeren van enig formaat voort te brengen. En, miraculeus, nu al een eerste vrucht.

Edo Elstak

Mediteren bij schilderijen

Dit jaar een nieuwe serie geloofsgesprekken, ditmaal aan de hand van meer of minder bekende schilderijen uit de Europese cultuur. Schilderijen, die expliciet of impliciet aanleiding geven een geloofsthema of een levensvraag te overdenken. Op het programma staan in ieder geval de eerste avond een aantal schilderijen van Rembrandt, waaronder enkele zelfportretten. Het thema deze avond is: terugkijken op je leven. Hoe schildert de jonge Rembrandt zichzelf hoe schildert hij zichzelf als hij oud is? Wat heeft hij meegemaakt in zijn leven en hoe komen we dat tegen in zijn werken. Hoe zou hij op zijn leven teruggekeken hebben? En wijzelf? Hoe kijken wij op dit moment tegen ons leven aan en tegen wat we meemaakten in de loop der jaren? Is ons zicht op onszelf veranderd of niet? Rembrandt heeft veel Bijbelse figuren geschilderd, waaronder zichzelf als Paulus. Voor wie zouden wijzelf model kunnen staan en waarom? Verder komen Middeleeuwse schilderijen over de Paradijsstuin aan de orde (leven en dood), schilderijen van Van Gogh (is God in dit bestaan aanwezig?), de aankondiging aan Maria (als hemel en aarde elkaar raken), en de opstanding. Steeds weer laten we ons.

inspireren door wat we zien en staan we stil bij wat we zelf ervaren.

De eerste avond is op **dinsdag 7 oktober om 20.00u**, waarschijnlijk in het Stiltecentrum.

Graag opgave van te voren bij ds.Smidt@gmail.com

Jonge gezinnen

De groep 'jonge gezinnen' komt bij elkaar op 6 oktober. In deze groep wisselen de deelnemers hun ervaringen uit, hoe ze als ouders van jonge(re) kinderen met drukke banen tegelijk zoeken naar wat het leven draagt en hoe geloof je helpt je richting in het leven te bepalen. Voel je je aangetrokken en wil je graag meer weten, neem dan contact op met Jan Pascal van Best. janpascal@vanbest.org

Jong-volwassenen

De jong-volwassenengroep zal weer bij elkaar komen op maandag 13 oktober, om 19.45u, in de pastoreskamer. Ben je halverwege de twintig (tot halverwege de veertig) en trekt het je aan met leeftijdsgenoten uit te wisselen hoe je met je geloof midden in deze tijd en in het leven nu staat, dan word je van harte uitgenodigd om eens te komen kijken.

Verdere informatie kun je krijgen bij Wander Gubler. wander_gubler@hotmail.com

Poëzieavond met Ronald da Costa

Woensdag 1 oktober - in de Regenboog

Herinneringen bepalen voor een groot deel je leven. Ze helpen je verder te komen met levensvragen, of ze blijven in je hoofd spoken als lastige stoorzenders.

Veel dichters hebben herinneringen onder woorden gebracht: herinneringen aan hun jeugd, een liefde van vroeger, een dierbaar voorwerp, een oud huis, een ramp, enzovoort. Deze avond leest Ronald da Costa verzen rond dit thema van o.a. Edgar du Perron, Joke van Leeuwen, Hans Lodeizen, Anton Korteweg, Menno Wigman, Judith Herzberg en Marjoleine de Vos.

Opgave bij Anja Rijken, tel. 071-5216606

e-mail rijken.vandenberg@planet.nl

Plaats: Stiltecentrum

Tijd: 20.00 uur

Film in de Regenboog

Woensdag 15 oktober 2014;
Les neiges du Kilimandjaro (Fr. 2011)
19:30 uur in Stiltecentrum; toegang: €5,-
Inleiding en nabespreking door Ronald da Costa
Vakbondsbaas Michel wordt ontslagen en daarna
beroofd door een jonge collega die bij hetzelfde
bedrijf ook is ontslagen. Hij wil niet alleen weten
wie het deed, maar ook waarom. Met zijn vrouw,
Marie-Clair, blijft hij geloven in de goedheid van
mensen, ook in egoïstische tijden. Regisseur Robert
Guédiguian liet zich inspireren door het gedicht “les
pauvres gens” (Victor Hugo). Criminaliteit komt
volgens hem vaak voort uit armoede en wanhoop.
De film ontving de Lux prijs van het Europees
parlement.
De ‘waarom vraag’ naar het onrecht en het pleidooi
voor tolerantie worden aangrijpend verfilmd. Een
pracht cast met een hechte groep acteurs boeien van
begin tot eind.

Eén uur per maand voor het milieu! Dat moet toch wel kunnen....

Elke eerste donderdag van de maand staat
tegenover het KC “de Regenboog” de welbekende
Kringloopwinkel voor het verzamelen van

Mutaties Mierenboekje (nr. 19, mei 2013)

pag	item	actie		nieuwe gegeven
10	Milieugroep	vervangen	CP	Dick Talma 5213506
27	Wessels-ten Bruggenkate	wijzig	email	reinenatenbruggenkate@mail.com

papierbak en de auto van de van gebruikt papier en
metalen, schone kleding, boeken en bruikbaar
meubilair en gereedschap. Steeds meer mensen
weten hoe belangrijk hergebruik van deze
materialen is en zij willen daarom graag aan de
recycling meedoen.

Van 09.00 tot 21.00 uur kan het materiaal
ingeleverd worden. Vrijwilligers van de
Milieugroep van de Regenboog organiseren deze
inzameling. Zij zorgen ervoor dat daarbij steeds
minstens één persoon aanwezig is om aanwijzingen
te geven en behulpzaam te zijn. Er zijn “vaste
klanten” die regelmatig langskomen. Zo kunnen
leuke ontmoetingen met gezellige gesprekken
ontstaan. Het meest plezierig is het dat op deze
manier jaarlijks honderden euro’s bijeen gebracht
worden, die aan goede doelen kunnen worden
bested.

De medewerkers van de vrijwilligerswerkgroep
worden zodanig ingeroosterd dat ze na één uur
worden afgelost. Natuurlijk kunnen zij indien nodig
hun ‘diensturen’ onderling ruilen. Het is van belang
dat er voldoende mensen (M/V) zijn die met ons
meedoen om dat rooster aan te kunnen houden.
Daarom hierbij de oproep: kom meehelpen om deze
actie in stand te houden.

U krijgt er gratis een prettige werksfeer bij binnen
de vrijwilligerswerkgroep! Probeer het eerst, en als
het goed bevalt, plaatsen wij u graag op ons rooster.
Heeft u een buurman of -vrouw, een neef of nicht,
een vriendin of vriend, die een aantrekkelijke en
nuttige bezigheid zoekt, maak die dan attent op
deze mogelijkheid. Diploma’s zijn niet vereist, wél
hart voor ons milieu en dat van onze kinderen en
kleinkinderen.....

Met uw hulp bewijzen we het milieu een goede
dienst en kunnen we blijven zorgen voor een goede
jaaropbrengst!

Voor inlichtingen en aanmelden tel: 0715213506,
email: dmtalma@hetnet.nl.

Namens de Milieugroep, Dick Talma

Het nieuwste “Liedboek”, gezongen met het hoofd omhoog en andere audio-visuele mogelijkheden....

Voor de viering krijgen we steeds de liedboeken aangereikt door de mensen uit de werkgroep Hulpkosters. Een fijn welkom als we de kerk betreden voor de viering. Tijdens de dienst zingen we **uit** die liedboeken. We zijn er aan gewend om de liederen op te zoeken. Misschien helpen we zelfs de buurman of -vrouw om het juiste boek of het juiste lied te vinden. Als de organist het voorspel heeft gespeeld, gaan alle hoofden omlaag en zingen we het aangegeven lied (met het geluid omlaag). Zo gaat dat al jaren, maar het kan ook anders. In de huidige digitale tijd worden steeds meer toepassingen gevonden om oude principes nieuw vorm te geven. In flink wat kerken heeft dat al geleid tot een nieuwe manier van liederen zingen met elkaar. Door de liederen op een wand te projecteren zien ze de tekst recht voor zich. Behalve dat niemand meer hoeft te zoeken naar het juiste boek en het juiste lied, staat/zit iedereen rechtop. Je krijgt zo een veel welluidender en enthousiaster geluid in de kerk. We denken dat de beleving van de viering toe zal nemen als op deze manier meer contact is met elkaar en de voorganger. Natuurlijk biedt zo'n systeem nog meer voordelen. Je kunt er ook plaatjes (en indien gewenst korte filmpjes) mee tonen zoals ds. Inge Smidt b.v. wel eens doet in haar viering. Of ter ondersteuning van het verhaal aan de kinderen. Je kunt ook de lezingen projecteren. Het spaart papier, want je hoeft met de feestdagen geen liturgieën meer af te drukken. En ook niet meer te vouwen. Wij denken dat ook de Regenboog die overstap zou kunnen maken. Onze kerkzaal is ruim en overzichtelijk. We hebben geen hinderlijke zuilen die het zicht beperken. Technisch zijn er nauwelijks bezwaren. Wat we nodig hebben zijn mensen die dit initiatief willen dragen en (ja natuurlijk) geld. Hoewel de zin is: "Resultaten uit het verleden" zijn we optimistisch over de haalbaarheid als we terugdenken aan orgel, schalen en antependia. De ondertekenaars geloven dat een dergelijke vernieuwing de viering en de geloofsgemeenschap ten goede zal komen.

Edo Elstak Jos Huisman
Wouter Jukema Frank Ressler
Marianne de Kuijper Martha Zanting

***India: Vol, veel, verrassend,
onvoorstelbaar, onberekenbaar***

Als je in Mumbai (India) in een hotel of winkelcentrum in een lift stapt en je zegt ‘Goedemorgen’ is er niemand die je groet beantwoordt. Dat was het eerste wat me opviel toen we in 2012 gingen kennismaken met de stad waar we voor twee jaar gingen wonen in verband met Freds werk. In een stad met bijna 20 miljoen inwoners is domweg geen ruimte voor plichtplegingen; het uitwisselen van beleefdheden als je een winkel binnenstapt, mensen vóór laten gaan, of simpelweg wachten op je beurt is heilloos omdat je dan zelf nooit toekomt aan je boodschappen. Misschien, dacht ik daar in India, zijn onze eigen beleefdheidsvormen een bewijs van luxe. Een luxe die ik overigens niet zou willen missen.

Vooraf had ik bij India het beeld van spiritualiteit, wierook, heilige koeien op straat, meditatie, godsdienstige leiders in ashrams, van bedelaars die je letterlijk overal tegen het lijf loopt, van uitgestrekte sloppenwijken, van

zedig bedekte vrouwen in een kleurrijk straatbeeld.

Dat klopte allemaal wel, maar de sereniteit die ik er ook dacht aan te treffen was ver te zoeken. In een overbevolkt land als India met 1,2 miljard mensen, is leven overleven met alle middelen die je hebt of die je je kunt toe-eigenen. Bezit is heilig en als je al iets hebt, moet je het delen met anderen om afgunst en wrok te voorkomen. Daar heb ik rekening mee moeten houden: als ik aan onze kokkin iets gaf moest ik onze schoonmaker iets vergelijkbaars geven, anders werd hij boos en eiste hij zijn deel bij haar op. Ruzies ontstaan ‘uit het niets’; als je bij

iemand iets koopt verwacht de collega-verkoopster eraan dat je bij haar ook iets aanschaft.

De bedelaars en al die mensen die je iets proberen te verkopen wat je niet wilt hebben... ik had me voorgenomen om elke dag een bepaald bedrag uit te trekken voor al die mensen die hun hand ophouden. Maar dat bleek ondoenlijk. Dat bedelen een oeroud beroep is, van moeder op dochter, wist ik wel. Maar dat je ook weleens geërgerd kunt raken door het voortdurende getik op je arm, door bedelaars die zelfs na een gift hardnekkig schouder aan schouder met je blijven meelopen omdat ze meer eisen, had ik niet verwacht. Ook wist ik niet dat bedelaars in georganiseerd verband werken en dat ze 's avonds hun inkomsten moeten afdragen aan 'de baas'. In ruil daarvoor krijgen ze maaltijden.

Een keer heb ik nieuwe kleding uitgedeeld onder de bedelaars die zich iedere zaterdag bij de tempel bij ons in de buurt verzamelden. Het begon goed, maar toen een jongeman een T-shirt uit mijn handen rukte, was dat het sein voor een gemene onderlinge vechtpartij. Ik heb meegemaakt dat bedelaars elkaar de bankbiljetten uit de handen rukten waardoor het papieren geld scheurde en waardoor niemand er meer iets aan had, want beschadigd geld wordt nergens geaccepteerd.

Het straatleven is onbarmhartig. Van enig mededogen met al die mensen die op straat leven is geen sprake. In het Hindoeïsme gaat men ervan uit dat iemand die slecht heeft geleefd daar in een volgend leven voor moet boeten. Niemand schenkt aandacht aan al die uitgebreide families die (ook in de regentijd) onder een brug bivakkeren op een stukje karton met hooguit een doek boven het hoofd als bescherming. Het verkeer raast erlangs, auto's bevechten elkaar iedere meter en brommers met daarop meestal vier (!) personen zigzaggen als zelfmoordcommando's door de dagelijkse chaos. Maar niemand draait zijn hoofd om naar die arme sloebers... het zijn er teveel, ze zijn overal en er komen er steeds meer bij.

Die inspirerende ashrams, waar je je kunt verdiepen in yoga en meditatie zijn er wel, maar die hebben hun volgelingen vooral onder de verwende toeristen uit het buitenland die bereid zijn om veel geld te betalen voor hun.

portie spiritualiteit van een week. Veel authentieker vond ik het geestelijk leven van de eenvoudige Indiërs, zoals onze chauffeur die op mijn opmerking 'Mijn man is vandaag jarig' reageerde met de opmerking: 'Dan zal ik vandaag voor hem bidden'. Hij had in zijn uiterst sobere hokje in de sloppenwijk, net als vrijwel alle Hindoes, een klein altaar waarbij hij uren in gebed doorbracht.

Wat ik indrukwekkend vond, waren de straattaferelen bij de vele religieuze feesten. Ze kwamen op zo'n avond langs ons huis met z'n duizenden, op weg naar het strand: mensen die afbeeldingen van hun goden meetorsen en die in extase raken bij de muziek van jengelende orgeltjes en keiharde tranceverwekkende drums. 'Al zijn die feesten wel een mooie aanleiding voor veel Indiërs om een keer flink dronken te worden...' zei onze huiseigenaar. Voordat de beelden van Hindoegoden in zee werden gedragen werden ze eerst nog flink bewierookt op het strand en werd er fruit en bloemen geofferd. Een ongelofelijk indrukwekkend gezicht. Maar ook angstaanjagend als je weet dat er vaak mensen verdrinken in hun ijver om de uit klei gemaakte godsbeelden zo ver zee in te dragen dat ze later niet meer terugspoelen op het strand... want dat brengt ongeluk. Als toeschouwers werden we vaak uitgenodigd om mee te doen aan de verering en letterlijke bewieroking van de godsbeelden op straat en in de tempels. Dat hebben we niet gedaan. Ook hebben we geen beeldjes gekocht van de Hindoegod Ganesha met zijn olifantenkop, zoals veel toeristen doen 'omdat ze er zo schattig uitzien.' Koop je eenmaal zo'n beeldje dan moet je ieder jaar een grotere aanschaffen, anders haal je ongeluk in je huis, hoorde ik. Zoals onze Indiase huisbaas terecht zei: 'Als je niet begrijpt wat het precies inhoudt moet je er niet aan meedoen.'

Wat me ontroerde was de verkoper van fruitsapjes naast ons huis, die iedere morgen zijn dag begon met hardop gezongen gebeden. En ronduit adembenemend zijn de hoge menselijke torens die jongens tijdens het Dahi Handi festival op straat met hun lichamen bouwen, om een pot met melk die boven aan de weg is opgehangen kapot te slaan, zoals de Hindoegod Krishna volgens de overleveringen deed om van de melk te snoepen die zijn moeder buiten zijn bereik had veiliggesteld. Zo'n menselijke piramide stort nogal eens in, waarbij ieder jaar honderden jongens om het leven komen. Maar wat me echt bij de keel greep waren de mannen die om de paar meter op hun buik op straat neerduiken, hun handen voor zich uitstrekken, weer opstaan en dat ontelbare keren over kilometers afstand

herhalen om de goden te verleiden tot het verlenen van bepaalde gunsten (een nakomeling bijvoorbeeld) of voor boetedoening.

Wat ons steeds verbaasde, was het feit dat je in India letterlijk álles kunt kopen. Op de markten, waar groente en fruit in de stalletjes hoog

opgestapeld liggen, de afgeladen kruidenierswinkeltjes, de kraampjes met duizenden paren schoenen, de metersdikke stapels textiel in de meest fantastische kleuren en de propvolle kledingwinkeltjes. Op straat, in winkeltjes die kleiner zijn dan een kast, kun je alles kopen, alles laten repareren. Je vindt er de schoenmaker, die ook paraplu's herstelt, pruimtabakverkopers, levende kippen die je voor je avondeten kunt uitkiezen, tweedehands kranten, kappers die gewoon een spiegel tegen een muurtje aanzetten en er een stoel voorschuiven, waarzeggers, mandenmakers, stapels armbanden die iedere Indiase vrouw in grote hoeveelheden draagt, acupuncturisten en zelfs tandentekkers.

Maar je kunt ook 'shoppen' in super de luxe winkelcentra met winkels vol Gucci, Hermès en Chanel en high end audio. Mensen hebben we ontmoet met garages vol Ferrari's, Lamborghini's en Rolls Royces in diverse kleuren. Er zijn peperdure hotels, waar je in de patisserie voor één

koekje 1.50 euro betaalt. Er zijn ook bioscopen met ligfauteuils en nachtclubs waar de kinderen van de allerrijksten uit hun dak gaan tijdens de 'afterparty' tot acht uur 's morgens, in mini en korte broekjes. Het duurste huis ter wereld staat trouwens in Mumbai en kost een miljard dollar. Het is een science fiction-achtig gebouw van 27 verdiepingen. Een ploeg van 600 man .

zorgt voor dagelijks onderhoud. Maar de Indiër die het heeft laten bouwen, wil er niet in wonen met zijn gezin omdat de vastu shastra (de filosofie die leert hoe de omgeving het geluk kan beïnvloeden) niet goed zou zijn.

Mumbai is de stad van de Bollywoodfilms. De filmsterren zijn – vooral in de ogen van de armste mensen – aan goden gelijk. De films zitten vol erotiek, met wilde, gesynchroniseerd dansende sexy filmsterren in uiterst uitdagende kleding. En dan zie je op televisie in het nieuws een minister die een vrouw uitkaffert omdat ze haar sari niet zedig over haar hoofd heeft getrokken. Die vrouw trekt voor het oog van de camera aan haar oren; een teken van spijt.

India is de laatste jaren steeds in opspraak vanwege de groepsverkrachtingen van jonge meisjes. 'Het gebeurt overal, maar hier haalt het eerder de pers', is het verweer. Indiërs praten er liever niet over. Ze hebben sowieso een heel positief beeld van hun land en hun toekomst. Sommige publieke figuren zeggen dat de meisjes er te uitdagend bijlopen, maar dat slaat nergens op. Het zal ongetwijfeld te maken hebben met de dubbelzinnige houding ten aanzien van seksualiteit: intimiteit vóór het (door de ouders gearrangeerde) huwelijk is verboden – en privacy bestaat niet, want je bent in India nooit ergens alleen - maar de televisie laat wel opruiende films zien. Verkrachtingen en vrouwen die worden afgetuigd zijn in films heel gewoon. Je ziet ze 's avonds op straat lopen: altijd in groepjes; de jongens die zich vervelen en die op rottigheid uit zijn. In Indiase kranten werden moeders opgeroepen om hun zonen bij de oren te grijpen en de les te lezen. Tijdens een van onze reizen

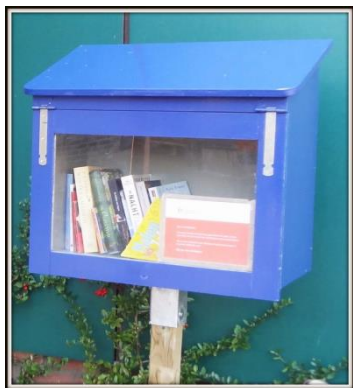
kwamen we een Indiaas gezin tegen dat al jaren in het buitenland woonde. De 20-jarige dochter wilde in haar eentje naar Delhi reizen. Of wij dat konden aanraden. Ik heb nee gezegd.

Een ding weet ik zeker: het land is fascinerend, ongelofelijk, maar ook onberekenbaar. Ik wil er graag nog een keer naar terug, al was het

alleen al vanwege de mensen die ons daar dierbaar zijn geworden, want in ieder land, in iedere cultuur, zijn er mensen die het verschil maken.

Reina Wessels-ten Bruggenkate

Minibieb

Dag,
Mijn naam is
Caroline
Grimbergen en
ik heb een
Minibieb
geplaatst bij de
voordeur van de
kerk... om maar
even met de deur
in huis te vallen.
Misschien heeft
u 'm al zien

staan: een blauwe kast op een paal met boeken er in.

Ik woon al even in de Merenwijk en las ergens vorig jaar een inspirerend artikel over 'Little Free Library' in Canada, een Minibieb bij iemand in de voortuin. Ik vond het zo'n leuk idee dat ik besloot om er zelf ook eentje te plaatsen in de Merenwijk. Via Fonds1818 kon ik een bieb met korting aanschaffen en na een leuk gesprek met Ingrid Weitenberg en de hulp van Ronald van Heijningen bij het plaatsen (waarvoor veel dank), kon de bieb in september van start.

Wat is een Minibieb?

Er zijn geen vaste regels voor wat een Minibieb precies is. Een grote ruimte met tien boekenkasten in een buurthuis is net zo goed een Minibieb als een klein plankje bij iemand in de tuin. Het gaat erom dat de Minibieb boeken uitleent aan mensen in de buurt of bezoekers van die plaats. En of de 'leners' nu kunnen kiezen uit 100 of 5 boeken, dat maakt helemaal niet uit. Het gaat om het idee dat je met elkaar een plek beheert waar iedereen boeken kan lenen, ruilen of achterlaten. Met elkaar en voor elkaar dus. Minibieb werkt vanuit het idee dat je de samenleving met elkaar leuker kunt maken.

Ontstaan

Steeds meer instellingen hebben last van de crisis of er wordt om andere redenen bezuinigd. Zo verdwijnen er steeds meer bibliotheken of moeten boekwinkels hun deuren sluiten. Tegelijkertijd zijn er steeds .

meer initiatieven van burgers voor elkaar. Samen een auto delen, planten ruilen, tegen een kleine vergoeding koken voor een ander en noem maar op. Minibieb sluit aan bij deze beweging. Wat is er mooier dan met elkaar in een buurt, bij een vereniging of bedrijf boeken te delen. Vaak staan ze in de kast nadat u ze gelezen hebt, maar met Minibieb kunt u er iemand anders blij mee maken. En wie weet komt u ook weer een mooie verrassing tegen in een andere Minibieb.

Wees vrij om een kijkje te nemen in de kast, neem er een boek uit en zet er eens één terug. Dat hoeft zeker niet meteen, kan ook de week erna. Daarnaast kunt u natuurlijk ook een briefje ophangen achter 't raam als u op zoek bent naar een bepaald boek of met een andere boodschap.

Ik woon vlakbij en zal de bieb regelmatig bezoeken en controleren. Bij onraad of problemen mag u altijd contact opnemen via de email of telefoon. Mijn naam is dus Caroline. Ik woon samen met mijn vriendin in de Merenwijk en ik werk in het LUMC als Physician Assistant - een nieuw medisch beroep - in de functie van zaaldokter op een verpleegafdeling. In mijn vrije tijd ben ik graag buiten: wandelen, fietsen, vogels kijken en van de natuur genieten. Daarnaast skate ik graag en loop ik hard. En natuurlijk houd ik van lezen).

Tot slot wens ik u veel plezier met de bieb, ik hoop dat-ie frequent gebruikt wordt!

Hartelijke groeten,

Caroline Grimbergen

@: caroline.grimbergen@outlook.com

M: 06-4749487

Diaconale info vanuit De Bakkerij

Carolusgulden geeft laatste bouwsubsidie

Diaconaal werker Jacqueline Schoonwater (Diaconie PGL) heeft tijdens haar verblijf in Targu Mures in Roemenië gesproken met Ilona Fülöp, de directrice van het bejaardenhuis Casa Diaconala, over de gang van zaken in het tehuis en de financiën rond het afbouwen van de nieuwe vleugel. De informatie die zij daarover toestuurde aan Stichting De Carolusgulden heeft tot onze grote verrassing geresulteerd in een extra gift van € 30.000,- voor het Casa Diaconala, mét nog eens € 10.000,- bij oplevering van het huis! Daar zijn

ze in Targu Mures in Roemenië natuurlijk erg blij mee!

Jaarverslag M25

In juli is het jaarverslag van M25 Leiden Regionaal verschenen. M25 Leiden Regionaal startte op 1 juni 2011 als pilotproject vanuit De Bakkerij. Een regionale proeftuin om het succesvolle concept van M25 Leiden te verbreden via onderwijsinstellingen, parochies en kerkelijke gemeenten naar de regio Leiden en de Bollenstreek. M25 wil jongeren uitdagen om zich in te zetten voor kwetsbare groepen in de samenleving in navolging van de Werken van Barmhartigheid in Matteüs 25, zodat zij op hun beurt later op eigen initiatief als vrijwilliger actief worden bij hulpverlenende organisaties of instellingen.

En met succes, want in juni 2012 waren ruim 140 jongeren actief bij M25. Een jaar later, in 2013, groeide dat aantal uit tot 181 deelnemers. Najaar 2013 werden ook M25 Voorhout en Sassenheim actief en zette de stijgende lijn zich in 2014 voort met een totaal van maar liefst 224 jongeren.

Van juni 2013 tot juni 2014 is er veel gedaan door de jongeren. Eerst onder leiding van Jeroen Ernst, na zijn vertrek door Tamara Breton en Gerda Pieters. Het jaarverslag somt alle activiteiten op en laat foto's zien van enthousiaste deelnemers aan M25 Leiden Regionaal. Wie nieuwsgierig is naar het reilen en zeilen van het project kan - ook voor het jaarverslag- terecht op de website: www.m25leiden.nl

Film over armoede

Dinsdagavond 7 oktober 2014 wordt in de Scheppingskerk te Leiderdorp de aangrijpende film vertoond met de titel: *Joseph, de rebel -Van wanhoop tot verzet.*

De film ontleent zijn kracht aan de ongebruikelijke samenwerking tussen professionele acteurs en amateurs, o.a. jongeren en kinderen die in hun leven armoede hebben meegemaakt.

De film speelt zich af in een daklozenkamp bij Parijs aan het einde van de jaren vijftig en gaat over het gevecht voor waardigheid, mensenrechten en de oorsprong van 17 oktober, Werelddag van Verzet tegen Extreme Armoede. Armoedebestrijding is méér dan voedselpakketten verstrekken, méér dan liefdadigheid. De film brengt armoede realistisch en toch waardig in beeld op een manier die boeit en mensen raakt. Mensen met ervaring herkennen zich in de personages en situaties in de film.

Dinsdagavond 7 oktober 2014, Scheppingskerk, van Poelgeestlaan 2 te Leiderdorp

Ontvangst: 19.00 uur, aanvang film: 19.30 uur

Toegang: gratis, maar graag vooraf aanmelden: nicovanjaarsveld@ziggo.nl

Oikocredit

“Ethiek moet een rol spelen in de financiële wereld”

Het zijn de woorden van Paus Franciscus. Tijdens de conferentie ‘Investeren in de Armen’ brak de Paus een lans voor duurzaam beleggen. Zijn pleidooi is een aanmoediging voor kerken om nog beter te beleggen in hun missie.

Paus Franciscus is van mening dat de financiële markt het welzijn van de mensheid moet dienen. “Het wordt hoe langer hoe meer onverdraaglijk dat financiële markten het lot van volkeren bepalen in plaats van hen te dienen. En dat weinigen door financiële speculatie enorme rijkdommen vergaren, terwijl velen onder de gevolgen daarvan gebukt gaan.”

Het vinden van evenwicht tussen financieel en sociaal rendement is niet makkelijk. Het is volkomen begrijpelijk dat kerkelijke instellingen een gezond financieel rendement willen halen, juist ook omdat zij steeds vaker worden geconfronteerd met afnemende inkomsten. Maar Paus Franciscus doet een oproep voor een gebalanceerd rendement: een evenwicht tussen financieel rendement (dividend) en sociaal rendement (mensheid dienen). Maar hoe behaal je een gebalanceerd rendement? De Groene Kerken beweging heeft hiertoe een stappenplan voor duurzaam geldbeheer gemaakt:

1. Open het gesprek: spreek met elkaar over de relatie tussen geloof, missie van de kerk en beheer van kerkelijke gelden.

2. Maak beleid: leg in een beleggingsstatuut vast welk financieel en sociaal rendement je nastreeft en welk risico acceptabel is.

3. Rapporteer in lijn met dit statuut: juist door aandacht te besteden aan het gevoerde geldbeheer, blijft de discussie levend.

Ook Oikocredit is opgericht door de kerken. Jonge, politiek geëngageerde leden van de Wereldraad van Kerken realiseerden zich dat de kerken de Vietnamoorlog mede financierden. Zij wilden dat hun vrij beschikbare vermogen een bijdrage zou leveren aan het armoedevraagstuk en richtten Oikocredit op.

Juist vanwege hun lange historie met missie-gerelateerd beleggen zou het kerkelijke instellingen passen om te handelen in de geest de oprichters van Oikocredit 40 jaar geleden tot Paus Franciscus nu.

Oikocredit helpt boeren in ontwikkelings-landen een beter bestaan op te bouwen

Celoso Jallasa Choque uit Bolivia boekt veel vooruitgang nu hij zijn land met een tractor bewerkt. Die kon hij kopen met een microkrediet.

Op de onherbergzame hoogvlaktes van Bolivia hoeden herders hun lama's en verbouwen boeren quinoa, een graansoort die gebruikt wordt voor pasta, brood en bier. Celoso Jallasa Choque is zo'n quinoa-boer. Hij leerde het vak van zijn vader. Trouwde met Julia en kreeg met haar negen kinderen. Nu stopt hij al zijn energie in het laten groeien van zijn boerenbedrijf. Dat betekent acht maanden per jaar de grond omploegen, zaaien, onkruid wieden, oogsten en graan zeven. Aanvankelijk deed hij alles met de hand. Maar op 3800 meter hoogte is lichamelijke inspanning bijzonder zwaar. Dus leende Celoso twee jaar geleden 10.000 dollar om een tractor te kopen, een lening die hij in vier jaar afbetaalt. "Het werk is een stuk makkelijker geworden, waardoor ik veel vooruitgang heb kunnen boeken", zegt Celoso. "En we verdienen nu genoeg geld om al onze kinderen naar school te sturen."

Waar Celoso zijn land bewerkt wonen nog ruim vijfhonderd boeren die net als hij met microkrediet hun bedrijf hebben kunnen opbouwen en uitbreiden, waardoor de hele streek tot bloei komt!

Oikocredit vecht al bijna 40 jaar tegen armoede. Het belangrijkste wapen? Microkrediet. Het kapitaal komt via een breed netwerk van lokale microfinancieringsinstellingen over de hele wereld terecht bij mensen die daarmee hun levensomstandigheden kunnen verbeteren. .

Geld lenen zorgt voor zelfvertrouwen, gelijkwaardige relaties en economische groei. Anders dan geefgeld, wordt leengeld steeds opnieuw uitgeleend: zo kunnen veel meer mensen geholpen worden. Ga voor meer informatie naar www.oikocredit.nl.

Nb. De Regenboog heeft een aantal aandelen in Oikocredit.

Zonder vrijwilligers zou het leven in Leiden een stuk saaier zijn. Kerken, sportclubs, culturele organisaties, evenementen: ze draaien allemaal voor het overgrote deel op vrijwilligers. Maar ook zorginstellingen kunnen nauwelijks zonder de hulp van mensen die zich belangeloos inzetten. De jury van de Leidse Vrijwilligersprijs wil die mensen graag in het zonnetje zetten.

Op 10 december wordt in de Burgerzaal van het stadhuis van Leiden de Leidse Vrijwilligersprijs uitgereikt 2014 uitgereikt. Deze prijs is een symbolisch eerbetoon aan de Leidse vrijwilliger van het jaar.

Naast de Leidse Vrijwilligersprijs wordt er ook een Aanmoedigingsprijs voor jongeren (18 t/m 27 jaar) en een Organisatieprijs uitgereikt.

Ken jij iemand – of een groep mensen – die zich inzetten voor een organisatie, project, goed doel, een vereniging of gewoon voor iemand in de buurt die het nodig heeft?

Draag die persoon dan voor via het voordrachtformulier op de nieuwe website: www.leidsevrijwilligersprijs.nl/voordrachten
De winnaar krijgt het bronzen beeldje van de Leidse kunstenaar Piet de Boer en een cadeaubon

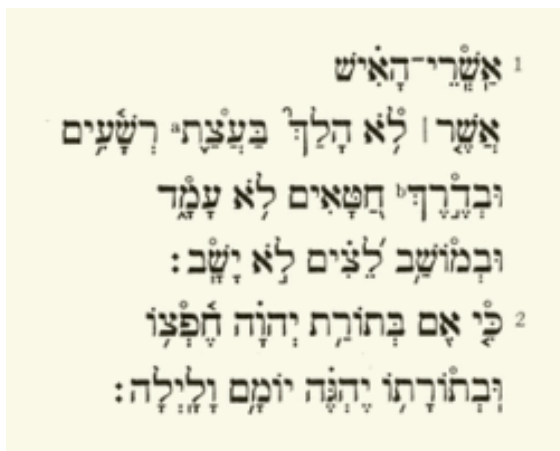
Sinds 2011 wordt er speciaal voor jongeren van 18 t/m 27 jaar een Aanmoedigingsprijs uitgereikt. Denk bijvoorbeeld aan jongeren die zich inzetten bij sportclubs, op Leidse festivals of in kunst en cultuur. Wie zo'n jongere persoonlijk kent, of vanuit een organisatie, kan deze voordragen op www.leidsevrijwilligersprijs.nl/voordrachten
De winnaar krijgt de Crystal Award en een cadeaubon.

Werk je bij een hele fijne vrijwilligersorganisatie?
Ben je bestuurder bij zo'n club of

instelling?_Meld deze dan aan voor de Organisatieprijs_Ook hiervoor vind je een voordrachtformulier op de website: www.leidsevrijwilligersprijs.nl/voordrachten de winnende organisatie krijgt een plaquette met een eervolle vermelding en een cadeaubon.

Frances Verhaar -,
jurylid Leidse Vrijwilligersprijs

Bijbels Hebreeuws – een echte stap naar God

inleiding

Hebreeuws leren is een zeer wezenlijke stap op weg naar God.

Aldus joodse leraren in een brochure. Het klinkt aanmatigend en onaardig. Alsof andere talen minder geschikt zouden zijn om God te dienen en te loven. En toch ben ik het met die uitspraak van harte eens! Het leren van de hebreeuwse taal heeft voor mij de stoffige bijbel opnieuw doen openwaaien!

Hebreeuws is geen moeilijke taal, studenten hebben voor de grammatica meestal twee maanden nodig (vergelijk: voor latijn staat twee, voor grieks ruim een jaar!), maar het is wel een zeer weerbarstige en stugge taal – die termen vind ik zeer treffend, ze zijn van Ischa Meier (1943-1995) die een goede hebraïcus was.

Wie hebreuws leert maakt niet alleen kennis met een geheel ander soort taal (nl. niet horend bij de Indo-germaanse talen, zoals alle talen die u tot nu toe wellicht geleerd hebt, maar bij de Semitische talen), maar hij of zij ervaart ook een andere manier van denken en spreken over God en over de mens. En daardoor krijgen veel woorden uit de bijbel een andere klankbodem of achtergrond, je proeft het verschil woord voor woord en er gaat langzaam een andere wereld voor je open:.

je gaat de bijbel met nieuwe ogen lezen, dichter bij de wijze waarop de tekst door de joodse schrijvers van de bijbel bedoeld is.

(Dat geldt niet alleen voor het eerste of oude testament maar ook het tweede of nieuwe! Want ook het NT is vrijwel geheel door Joden geschreven. Alleen Lukas, de schrijver van het evangelie naar Lukas en de Handelingen van de apostelen was waarschijnlijk een Griek, maar wel een Griek die zich diep verwant en vertrouwd wist met de joodse traditie. En voor heel het NT geldt dat het weliswaar in het grieks geschreven is, maar dan wel een heel apart grieks, grieks met een joods-hebreeuwse ziel!).

het afgelopen jaar

Vorig jaar september ben ik met een groep beginners gestart en we hebben in een jaar (2½ uur - op zaterdagochtend, om de veertien dagen) Genesis 4 en Psalm 42 gelezen. De groep bestaat uit mensen van verschillende achtergrond. De leden, mensen van verschillende achtergrond, zijn enthousiast en gaan door. De groep bestaat uit 15 leden en het komende jaar lezen we Psalm 43 en Genesis 1-3

het komende jaar

Dit jaar start ik een nieuwe cursusgroep op woensdagmiddag van twee tot half vijf (14⁰⁰-16³⁰u). Ook nu weer om de 14 dagen, maar OM TE BEGINNEN DRIE WEKEN ACHTEREEN en wel op de woensdagen 24 september, 1 en 8 oktober. Dat is intensief, maar nodig om u op als het ware met een sprong te laten kennismaken met de geheel andere taalwereld van het hebreuws. Na die drie keer kan het iets rustiger aan, u hebt dan een beetje kunnen wennen aan de letters en de verwarrende vreemdheid heeft hopelijk plaats gemaakt voor enig licht, al is het misschien nog maar kaarslicht om verder te kunnen gaan! Dus gaan we met wie dat willen door, om de veertien dagen, dwz. op 22 oktober, 5 en 19 november, 3 en 17 december en de verdere data bespreken we dan.

methode

Vanaf de eerste les lezen we in de hebreeuwse bijbel. We beginnen met Genesis 1:1. U leert al lezend, ik verklaar stap voor stap alles wat we tegenkomen, eerst van letter naar letter, elke keer een erbij (pas na een paar lessen kent u ze alle 22!), we oefenen hoe je ze mooi kunt schrijven/tekenen en hoe je ze uitspreekt. Van de letters kom je bij de woorden, van elk woord vertel ik wat er staat

en waarom het er zo staat. In het begin zal het u duizelen, maar stap voor stap krijgt u toch een beetje houvast. En het is vanaf het begin boeiend, want van meet af aan staan we ook stil bij wat er staat en hoe dat door joden en christenen gelezen en verstaan wordt – al is dat een open gesprek waar ieder zijn eigen weg in gaat. U leert zoals een kind in een vreemd land de taal leert, als het ware bijeenharkt aan de hand van wat het tegenkomt. En u bent daar nooit te oud voor – een zeer fanatieke cursiste van mij in Breda was 100 jaar oud!

praktische gegevens

plaats

De lessen worden gegeven in de VERDIEPING, het gemeentecentrum van de protestantse wijkgemeente Leiden Zuid-west. Het is gemakkelijk te vinden (boven de supermarkt) aan de Stevensbloem, nr 269. Het is gemakkelijk om daar te komen, stadsbus 12 van Arriva stopt voor de deur en er is veel parkeergelegenheid.

kosten

De kosten zijn €8,= voor die eerste drie keer, d.i. voor 3 x 2½ uur. Daarvoor krijgt u koffie en/of thee en het materiaal dat u in het begin nodig hebt. Gaat u door dan betaalt u in de periode daarna €10,- per twee lessen van elk 2½ uur, dat komt neer op ruim tien euro per maand. Maar dat mag nooit een reden zijn om niet te komen – als u me laat weten dat het lesgeld voor u te hoog is dan betaalt u minder of niets.

Na een aantal lessen zal de behoefte ontstaan een grammatica aan te schaffen – dat doen we samen, dat is iets goedkoper maar bovenal veel handiger in de lessen, omdat er veel verschillende methoden zijn met vaak zeer eigenzinnige en verwarrende termen en methoden. U moet voor die grammatica rekenen op een bedrag van rond de € 30,-

leraar

Piet Warmenhoven, emeritus-predikant van de Protestantse Kerk in Nederland, van 2009-2013 in Leiden Zuid-West.

Ik ben sinds 1978 predikant en heb vanaf het begin de teksten uit het hebreeuwse oude en het griekse nieuwe testament zelf vertaald. Dat vraagt in het begin erg veel tijd, en is nog steeds geen kleinigheid, maar het heeft mij een schat aan ervaring opgeleverd en een flink ervaring in het omgaan met het weerbarstige hebreuws. Ik leerde de taal met enige moeite in 1966, maar mijn vreugde bij het lezen en .

bestuderen van hebreeuwse teksten is in al die jaren alleen maar gegroeid.

inlichtingen en opgave

bij mij: Piet F. Warmenhoven
Waardgracht 56 · 2312RR · LEIDEN ·
email: pietfwarmenhoven@gmail.com
telefoon 071-3100007 of 06-38506533
IK ZIE ER NAAR UIT U OP 24 SEPTEMBER TE
ONTMOETEN!

Nb. Bij de verschijning van dit Bulletin, heeft de eerste bijeenkomst reeds plaatsgevonden.

2 oktober beschikbaar: Bijbel in Gewone Taal

we allemaal gebruiken. Er zijn verschillende edities beschikbaar. Daarnaast is er een pakket ontwikkeld 'beleef de BGT'. Een product geschikt voor kerken.

Bijbel in Gewone Taal

De Bijbel in Gewone Taal maakt de Bijbel voor iedereen leesbaar en begrijpelijk. De gewone taal brengt de Bijbel dichtbij. Zo kan iedereen ervaren wat de Bijbel mensen van nu te zeggen heeft.

Gebruik

De Bijbel in Gewone Taal is voor iedereen die graag een duidelijke bijbel leest. Voor sommige lezers is de Bijbel in Gewone Taal precies de vertaling die ze graag gebruiken. Voor andere lezers is het een waardevolle aanvulling. De Bijbel in Gewone Taal is

geschikt om kennis te maken met de bijbelse verhalen én om je te verdiepen in moeilijke teksten. Je kunt er zelf in lezen of samen met anderen, thuis of in de kerk, op school en in het pastoraat.

Edities

Er zijn twee edities van de Bijbel in Gewone Taal, een standaardbijbel en huisbijbel. Daarnaast is er een Scheurkalender met teksten uit de Bijbel in Gewone Taal en een boek dat de gehanteerde vertaalmethode uitvoerig verantwoordt: Hoe vertaal je de Bijbel in gewone taal?.

Pakket voor kerken

Speciaal voor kerken is het pakket 'Beleef de Bijbel in Gewone Taal' ontwikkeld. Dit pakket biedt de middelen om een avond rond de Bijbel in Gewone Taal te organiseren met muziek, teksten en een quiz.

Materialen

De verschillende edities van en andere uitgaven bij de Bijbel in Gewone Taal zijn verkrijgbaar via www.bijbelingewonetaal.nl, de (christelijke) boekhandels en de uitgever. Het pakket 'Beleef de Bijbel in Gewone Taal' is aan te vragen of te downloaden via: www.bijbelingewonetaal.nl

Nederlands Bijbelgenootschap Haarlem

Melk

Al rond mijn negende probeerden begeleiders van de regionale instelling voor visueel gehandicapten, me het nodige bij te brengen op huishoudelijk gebied. Ik moest eindeloos boterhammen besmeren met boter, en water inschenken zonder te knoeien of het glas te vol te maken. Ik had daar een enorme hekel aan.

Op de middelbare school kregen we kookles. Tijdens zo'n les slaagde ik er eens in drie keer mijn vingers te verbranden. Een andere keer hield ik het schilmesje per ongeluk verkeerd om, waardoor ik letterlijk vleestomaten bereidde. Ook kwam mijn vinger eens klem te zitten in de steel van een

steelpan en kon men een andere keer nog net op tijd voorkomen dat ik peper over een appeltaart strooide. In

mijn schoolrapport staat weinig hoopgevends over mijn keukenvaardigheden. Het commentaar van de

docente, met wie ik overigens sowieso niet door één deur kon, luidde onder meer dat ik niet in actie kwam toen ik mijn eten aan liet branden.

Kortom, echt een succes in de keuken was ik niet, en ik moet bekennen dat ik dat nog steeds niet ben, of moet ik zeggen niet wil zijn?

Tegenwoordig beperk ik me tot het zetten van koffie en thee met automatische machines. Ik hoef dus niets in te schenken en kan mijn vingers niet meer branden. Aan het besmeren van brood heb ik nog altijd een hekel. Dat besteed ik bij voorkeur dus uit. En omdat AH bewezen heeft beter te kunnen koken dan ik, volsta ik, als ik alleen thuis ben, met het bedienen van de magnetron.

Overigens is het verorberen van kant- en klaarmaaltijden geen sinecure. Ik vind het vaak best lastig om de inhoud van de verpakking netjes op, en niet naast, het bord te deponeren. Onlangs nog had ik een maaltijdsalade waarin, zo bleek, drie plastic zakjes verwerkt waren. De eerste twee had ik snel gevonden en omdat ze door de sla al wat glibberig geworden waren, duurde het even voordat ik ze open kreeg en de inhoud over de salade uitgestort had. Toen ik wilde gaan eten, stuitte ik met mijn vork op iets wat klonk als nog een plastic zakje. Het was inmiddels bedolven onder de saus en andere ingrediënten en bleek, toen ik het gevonden en geopend had, nootjes te bevatten. Kan AH die zakjes niet los van de salade verpakken?

Toen mijn moeder van de zomer een paar dagen weg was, herinnerde ik me dat ze opgemerkt had dat er nog karnemelk in de koelkast stond. Ik vond het pak, schonk het leeg en mikte er een scheut limonadesiroop overheen. Het rook echt naar karnemelk en smaakte dat ook, maar tot mijn verbazing zaten er allemaal klontjes in. Ik veronderstelde dat er door de limonadesiroop een chemische reactie ontstaan was, en dronk het glas leeg. Ik vergat het voorval weer, tot mijn moeder een aantal dagen later opmerkte dat we nog karnemelk in huis hadden. Ik zei dat dat niet waar was en dat ik het pak eerder die week had leeggemaakt en weggegooid. De karnemelk stond echter nog steeds in de koelkast. Wat er niet meer stond, was een pak met een restje volle melk. Kennelijk heb ik die toen al zuur en klontig geworden melk opgedronken, in de veronderstelling dat het karnemelk was. Ik heb er gelukkig geen nare gevolgen van ondervonden, maar ben voortaan wel op mijn hoede voor zaken die mijn moeder in de koelkast achterlaat.

[Www.stekeblind.nl](http://www.stekeblind.nl)

Agenda

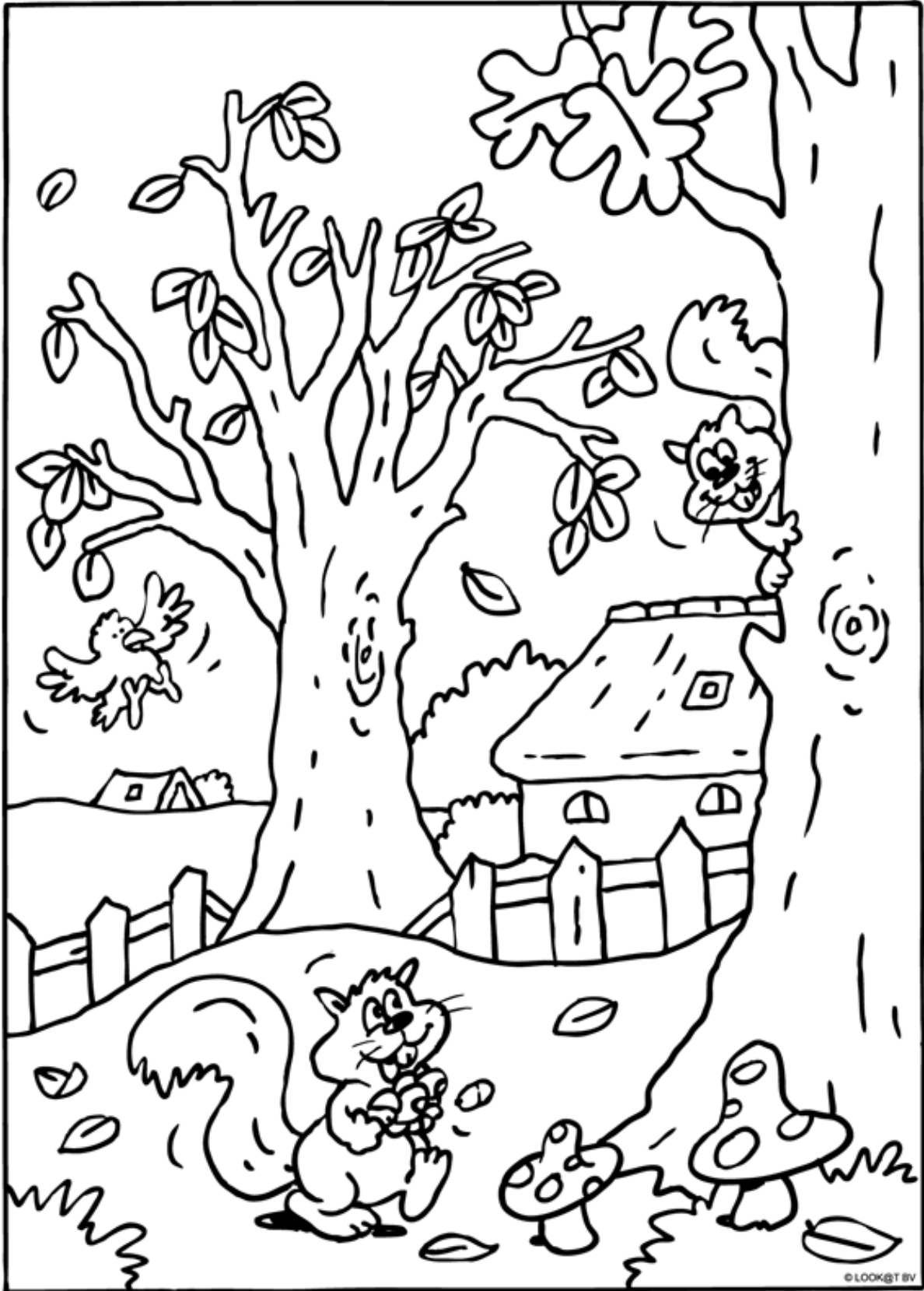
- Rozenkring: elke derde maandag van de maand van 20.15 tot 22.00 uur;
- Morgengebed: elke woensdag van 09.30 tot 09.45 uur;
- Inloop koffieochtend: elke woensdag van 10.00 tot 12.00 uur;
- Repetitie Regenboogkoor: elke woensdag van 20.00 tot 22.00 uur;
- Inzamelen oud papier, metaal en kleding: elke eerste donderdag van de maand van 09.00 tot 21.00 uur;
- Meditatie: elke vrijdag van 09.15 tot 10.00 uur;
- Mothers Prayers: elke eerste vrijdag van de maand van 10.30 tot 12.00 uur;
- Regenboogdis: elke laatste vrijdag van de maand van 18.00 tot 20.00 uur;
- Regenboog open: elke werkdag van 10.00 tot 12.00 uur;
- Stiltecentrum open: elke werkdag van 10.00 tot 12.00 uur;

Oktober		
Wo 01	20.00 u	Poëzieavond
Ma 06		Jonge gezinnen
Di 07	20.00 u	Mediteren bij schilderijen
Do 09	19.00 u	Eucharistieviering
Ma 13	19.45 u	Jong-volwassenen
Wo 15	19.30 u	Filmavond

*De Regenboog een geloofsgemeenschap
vol bezieling en moed*

HERFSTKLEURPLAAT
Kleurwedstrijd

Lever de gekleurde plaat in op Regenboogzondag 5 oktober
en ding mee naar de prijzen.

Naam;
Leeftijd